

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 89.

WE SRZODĘ DNIA 9. LISTOPADA 1796.

Z Wiednia d. 2. Listopada.

Na zaszła notyfikacyą o śmierci Króla Sardyńskiego Wiktora Amadeusza, zawdział dwor od d. 1 t. m. na 16 dni załobę.

Trzydziesty pierwszy nadzwyczajny dodatek do Nru. 87 Wiedenskiej gazety.

W Niedzielę d. 30 Października.

Podług ostatnich rapportow Arcy Xcia Karola, czynił nieprzyjacielski jenerał co tylko mógł, aby się z iak naymnieyszą strażą cofnął i iak naywięcey miejsca dla rozwinięcia swych poruszeń uzyskał. — Zamiar iego co raz iasnier się okazywał, iż chciał w połączonych swych marszach uzyskać okolice Freyburga, i zaczym by był F. Z. M. Latour z całą swoją armią z tey strony nadszedł, wstrzymywał go swoją tylną strażą, a tym czasem dopaść doliny Renu wypędzić zgor oddziały Arcy Xcia Karola, usadowić się w nich swem lewem skrzydłem, wyprzyć z tamtąd Arcy Xcia Karola i tym sposobem otworzyć sobie drogę ku Kehl — Arcy Xciu Karolowi niezo stało się nic więcey tylko ściągnąć iak naykrotszą drogą przez gory Armią F. Z. M. Latour do siebie, marsz iey zastonic ma łemi korpusami, a potom natezonemii si łami atakować nieprzyjaciela i do całkowi tego cofnienia się za Ren przymusić. Przywiązane do tego planu niezmiernie trudności, nie były Arcy Xciu Jmć tajne: armia musiała przez naywiększe gory przymuszonym mar szem manewrować; tu psoty panowały ciągłe, wszystkie wody wezbrały, wiele ich wylało, doliny były pozalewane, piechota od codziennych utarczek osłabiona żołnierz cały przemokły, i ledwie mógł

kiedy przyzwoitego pożywienia dostać. Arcy Xzę Jmć dodaie, iż odniesione zwycięztwo i tyle przeciwności są naywiększą zaletą iaką tylko niespracowanemu, przychylnemu i statecznemu woysku J. C. M. dać może. — Arcy Xzę Jmć stanął ieszcze d. 12 z swem korpusem, które przyprowadził z niższego Renu pod Renchen; oderwał z niego znaczną część pod F. M. L. Collorado, do zamknięcia twierdzy Kehl i tét de Pont pod Kehl, a sam z resztą zbliżał się powoli do niższego Renu. D. 13 iak F. Z. M. Latour do Immerdingen postąpił, i gdy iego przednia straż wyparta nieprzyjaciela iak wiadomo z Mehringen i Gaisingen, stanął główną kwaterą w ofenburg. — Tego samego dnia osadził F. M. L. Fröhlich Blufeld i zabrał nieprzyjacielowi 3 armaty, i moździerz i 8 prochowych wozow. — Korpus Kondusza poszedł do Hausen i utrzymał komunikacyą między F. Z. M. Latour i F. L. M. Fröhlich. — Nieprzyjaciel opuścił był Villigen i Donneshingen i cofnął się do Fehrenbach ku Neustadt. F. M. L. Petrasch osadził zaraz Villigen, i wystął jenerała Kowachevich z kilką batalionow do Elzach, dla zapewnienia tego ważnego miejsca, za którym postać pozniey większą część swey iazdy pod jenerałem Merveld na Friberg. — D. 13 odebrał Arcy Xzę Jmć wiadomość iż nieprzyjaciel opanował cieśniny Piekielne na drodze od Neustadt do Freyburga, że podpułkownik d'Aspre został przytym raniony, że stojący oddział w Freyburgu cofnął się z tamtąd i że tam nieprzyjaciel w 10,000 woyska wszedł. Arcy Xzę Jmć kazał z swey przedniey straży pod jenerałem Nobili ku Malbergowi, F. M. L. Petrasch

Qqqq.

do Hornberg poyść; i gdy już F. Z. M. Latour w Donneschingen był stanął, dał mu Arcy Xzę Jmć rozkaz, aby w 14 batalionow, 14 kompaniy i 34 szwadronow do Villengen poszedł. F. M. L. Fröblich odebrał zlecenie udania się z swoią dywizyą i korpusem Kondeusza do Neustadt, a jenerał Wolf, miał iść w 6 batalionow i 4 szwadrony za nieprzyjacielskim jenerałem Tarreau. D. 14 przerznął się jenerał Kovachevich pod Ettenheim i złączył się z przednią strażą pod jenerałem Nobili. — Nieprzyjaciel trzymając się wiernie swego planu opuścił Neusta t a osadził mocno St. Mergen i St. Peter; poszedł z całą siłą ku Freyburgowi, przeprawił się także pod Emmendingen za Elz, usadowił się pod Malterdingen i Haimbach, i dla zapewnienia swego boku wystął całą dywizyą do Waldkirchen naprzód. — Na lewem brzegu Elz posunął się aż do Riegel, Emdingen i Forchheim, ale wylew Renu w branie wody w górach niepozwołyły dalszego działania. — Spieszne pomykanie się nieprzyjaciela, gdy już zamiar jego nie był tajny, nakłoniło Arcy Xcia Jmć iż d. 14 wystął F. M. L. Petrasch do Haslach, a F. Z. M. Latour zlecił, aby natężonym marszem przez Hornberg starał się uzyskać dolinę Kinzing, a ztamtąd aby iak naprędzey przeszedł na Lohr, albo Malberg do doliny Renu. — Dla zakrycia iego marszu, rozkazał Arcy Xzę Jmć jenerałowi Nauendorf poyść z Hornberg do Elzach, a jenerałowi Nobili złącznie z jenerałem Kovachevich do Herbolzheim, ażeby z jenerałem Nauendorf w iedney wysokości stanęli, położenie F. Z. M. Latour zapewnili i ile możności, aby się na prawem brzegu Elz umocowali. Z tej okazji przyszło do zwawey utarczki między forpocztami: nieprzyjaciel poszedł z piechotą i jazdą od Riegel na Kinzingen, ale został od naszey artylleryi tak dobrze przywitany iż się do swego miejsca nazad wrócił. — D. 15 stanął F. M. L. Petrasch z swoią kolumną pod Ettenheim, F. Z. M. Latour pod Hornberg, a F. M. L. Fröblich z swą przednią strażą w Neustadt. — D. 16 stanął Arcy Xzę Jmć główną kwaterą w Malberg, F. Z. M. Latour poszedł do Stein, a iego przednia straż pod jenerałem Baillet stanę-

ła obozem pod Malberg. — D. 17 przebił Arcy Xzę Jmć swą główną kwaterę do Herbolzheim, a przednia straż stanęła pod Kinzingen. A. X. Jmć zmocnił jenerata Nauendorf 2 batalionami w Elzach, aby był w stanie atakowania nieprzyjaciela pod Waldkirchen. Po południu został nieprzyjaciel z Haimbach i Malterdingen wypartem; potyczka była bardzo uporczywa i trwała aż do nocy; nieprzyjaciel cofnął się potym na leżące w tyle wzgórki i do bliskich lasów. — D. 17 i 18 przedarła się kolumna F. Z. M. Latour pod Ettenheim i złączyła się z Arcy Xciem Jmć. — F. M. L. Fröblich atakował nieprzyjaciela d. 18 we 3 kolumny; pierwsza to jest korpus Kondeusza z batalionem Wartenslebena, przeparała nieprzyjacielską przednią straż pod Waldau i Hohlen Graben i zdobyła stanowiska St. Mergen i St. Peter. Xzę zabrał 400 brańców; sam Xzę i syn iego Xzę Enghien uczynili w tym dniu to, czego się tylko po ich odwadze i po waleczności ich woysk spodziewać można było. Druga kolumna atakowała nieprzyjaciela pod dowództwem jenerata Kempf z przodu pod tak nazwanem Steig i odparła go do Höllthall. Trzecia kolumna pod dowództwem jenerata Klingling, groziła nieprzyjacielowi, który drugą kolumnę atakował wzięcia go z prawego boku, i odprowadzala go z swą artylleryą w iego cofaniu gdzie znacznie ludzi utracił. Ażeby całkiem nieutracić komunikacyi z jenerałem Wolf i zabezpieczyć się z boku, zlecił Arcy Xzę Jmć F. M. L. Fröblich wystać z znacznem odziałem lekkich woysk podpułkownika Rakichevich na drogę St. Blasti — Nieprzyjaciel chciał d. 18 odzyskać nazad odebrane mu zeszłego dnia obydwie wsi Haimbach i Malterdingen. Wszczęła się nowa walka, która znowu aż do nocy trwała; z obydwóch stron walczoneo z naywiększym natężeniem; my utrzymaliśmy obydwa nasze stanowiska, i lubo naszey strony niemata strata była, ale nieprzyjacielska dla dobrze kierowanego kartaczowego ognia, była daleko większa. Jego usiłowanie opanowania wsi Plibach pod Waldkirchen było równo bezskuteczne, jenerał Nauendorf odparł go tego nazad. — Gdy Arcy

Xzę Jmć widział się już bydź w stanie, przez potężanie woysk swoich, zepsuć przez decydujący atak na wszystkie nieprzyjacielskie stanowiska, śmiało ułożony od niego plan, umyślił nie odkładać dłużej swego przedsięwzięcia, i zbliżyć ten ważny cel oswobodzenia całego prawego brzegu Renu od ucisków nieprzyjaciela. Atak ten został na d. 19 udecydowany, i potrzebne do tego rozporządzenia zostały poczynione. Stosownie do tego rozporządzenia, ruszyły się kolumny o godzinie 12 w oczach forpocztów nieprzyjacielskich w poruszenie, i atak w tym momencie nastąpił. Jenerał Nauendorf był już o godzinie 9 zrana w Gemenge, ponieważ go sam jenerał Morcau uprzedził, i z początku starał go się ku Simonswälderthal wyparować; ale został poym przez ciężną pod Waldkirchen z wielką stratą nazad odparty, to miejsce opanowane i nieprzyjaciel aż do Langendenzlingen ścigany. Cały jeden nieprzyjacielski batalion został oderwany i musiał bronię złożyć, wiele rozpierchnionych po lesie, zostali poym: potapaniami, i zepsuty od nieprzyjaciela most, był jeszcze tego wieczora nazad postawiony. Jenerał Nauendorf chwali szczególnie w tej okazy rozstronności jenerała hrabiego Oreilly, i odwagę podpułkownika barona Dinersperg od Lobkowicza. Kolumna F. Z. M. Wartenslebena odpowiedziała zupełnie swemu przeznaczeniu: nieprzyjaciel został po najuporczywszem odporze z jednego po drugim stanowiska wyparty; meztwo woysk przebyło wszystkie trudności niepraktykowanych prawie okolic; jeszcze przedwieczorem dosięgliśmy Emmedyngen i nieprzyjaciela za Elz przeparli. Arcy Xzę Jmć dodaje, iż niemoże dosyć wystawić waleczności jenerałów, i z ukontentowaniem oddać im ten publiczny dowód swej czutej wdzięczności. Jenerałowie Xzę Oranii, który w drugiey kolumnie dowodził z największą dystynkcyą jednym oddziałem. Kaim i hrabia Merveld ubiegali się wspólnie, aby się zwycięztwo przy nas zostało. Arcy Xzę Jmć mówi dalej, iż jeżeli tu F. Z. M. Wartenslebena na ostatku kładzie, to tylko dla tego, iż niemoże bez wzruszenia i

naywiększey żałosci wspomnieć, o niezczęśliwym trafie kiedy mu kartacz lewe ramię zdruzgotał. Jego szczególniejsza waleczność, i jego prawdziwy duch żołnierski, i jego nieograniczone przywiązanie do służby swego Monarchy, są niezaprzeczone za szczyty jego woyskowych przymiotów. Jak w tej, tak i w dawniejszych potyczkach dał nowe dowody swego roztropnego doświadczenia i osobistej waleczności. F. M. L. Petrasch obiał kommandę na miejscu wspomnianego dopiero jenerała. — F. L. M. Latour trzecią kolumną, opanował most, przebrnął pomimo tego nieprzyjacielskiego ognia za Elz i wypart nieprzyjaciela z Theiningen. F. M. L. Stader, jenerał Devay i Hegel przyłożyli się szczególnie do zwycięztwa tej kolumny. — Czwarci kolumna pod F. M. L. Xciem Fürstenberg dopełniła tym swego przeznaczenia, iż zagroziła nieprzyjacielskiemu stanowisku pod Riegel i jego rozestane oddziały z armatami nazad odparła. Noc zakończyła bitwę; woyska stały całą noc pod bronią dla zebrania na drugi owoc swego zwycięztwa. Jazda niemogła bydź w okolicach między Bergen, Schluchten i Weingärten bardzo użytą, dla tego niezabralismy tylko 2 armat i około 1800 brańców. Na drugi dzień dowiedział się Arcy Xzę Jmć iż nieprzyjacielski dywizywny jenerał Peaupuis na placu poległ i nieprzyjaciel uwiozł 200 wozow z ranionemi. Szybkie obroty armii niepozwołyły jeszcze doysć z obydwuch stron strata. — D. 20 równo ze dniem z rana, wypart jenerał Nauendorf nieprzyjaciela z Langendenzlingen, i ułatwił Arcy Xciu Jmci przez postawienie mostu pod Emmerdingen przejścia za Elzę. Arcy Xzę Jmć posunął się poym z swoią przednią strażą pod jenerałem Merveld aż do Langendenzlingen. Nieprzyjaciel trzymał na przeciwko leżące Urstatten wzgorki, i jego forpoczty ucierały się ustawicznie z naszymi; na ostatek zatoczył przeciwko Arcy Xciu Jmć armaty, a egdy z naszej strony doznał tegiey odpowiedzi, uciszył się wnet. Daleko tęjsza i krwawsza potyczka zaszła na naszym prawem skrzydle F. Z. M. Latour: nieprzyjaciel zrucił był most na jeziorze

które od Langendenzlingen do Balingen płynie, i tym sposobem wstrzymać marsz F. Z. M. Latour; leżące przed Nimbürg lasy, postawiły go wstanie iż mogli bez dostrzeżenia zmocnić swoje siły i tyle armat zaprowadzić, aby wystawienie mostu znacznie trudniejszym uczynił. Podługim i ciągiem ognia, gdzie nieprzyjaciel bardzo wiele utracił, ponieważ się z największą śmiałością na nasz kartaczowy ogień wystawiał, udało nam się nakoniec przez wytrzymałość naszych wojsk, poddobyć dowodstwem generałów Devay i Hegel, i chwalebny działaniem majora artylleryi Reiser, przymusić nieprzyaciela do uciezki. Most został zaraz rozbity i przednia straż F. Z. M. Latour przeszła jeszcze przed nocą na tamten brzeg rzeki. Cała jego kolumna stanęła pod Theningen obozem, a Arcy Xzę Jmć posunął swoją kolumnę za Langendenzlingen, aby na drugi ranek, powtórzyć powszechny atak na nieprzyacielskie stanowisko pod Gundelfingen. Wiczcior odebrał Arcy Xzę Jmć rapport, iż generał Nauendorf dla zabezpieczenia lewego skrzydła osadził wieś Neuweiler w gorach; na prawem zaś skrzydle, F. M. L. Xzę Fürstenberg przez swoje roztropne rozporządzenia, potrafił opanować Riegel wystawszy przed generała Nobiliz 3 dywizya mi iazdy i z kompaniami piechoty na drogę ku Forchheim, dla wstrzymania wszystkich ztamtąd idących nieprzyacielskich posiłków, potem kazał pod zastoną artylleryi i dywizyi Wallis, 3 kompaniom Wenkheim i 100 woluntaryuszom most atakować i podczas ognia nieprzyacielskiego nazad zarzucić, i tym sposobem napadł z 3 stron na Riegel i za waleczną pomocą rotmistrza Wecsay od Cefarskiej letkiej iazdy i Meesery od A. X. Ferdynanda, to stanowisko zdobył. Nieprzyjaciel był aż ku Eendingen ścigany i panujące wzgóрки osadzone. W nocy opuścił Forchheim, Eendingen, Nimbürg i cofnął się ku Königsschiffhausen i Eichstett; te miejsca zostały jeszcze przededniem okadzone. — D. 21 rano ruszył Arcy Xzę Jmć z wszystkimi kolumnami naprzod, dla przymaszynia opierającego się nieprzyaciela do cofnienia. Zda-

wał się, iż się niechce więcej na nowy atak wystawiać, i ustąpił ze wszystkich miejsc. Przednia nasza straż pod generałem Merfeld, tak szybko za nim poszła, iż ostatnią jego przednią straż w Freyburgu zastąpiła, kilku ludzi zabiła i w samym miejscu kilkunastu w niewolę zabrała. Za Freyburgiem uformował się znowu nieprzyjaciel, i zdawał się nam chcieć zabronić wychodu z miasta. Ale w tym momencie wypadł korpus F. M. L. Fröhlich z Hölenthal pod Freyburgiem, zatoczył swoje armaty i zaczął do nieprzyacielskich stanowisk strzelać; nieprzyjaciel odpowiadał z swej artylleryi, ale gdy także cała przednia straż Arcy Xcia Jmć nadeszła i uformowała się przed braniami, cofnął się w dobrym jednak porządku i odstrzeliwując się do St. Georgen. — F. Z. M. Latour zaszedł już był tym czasem bez odporu aż do Buchen, a F. M. L. Xzę Fürstenberg z swą przednią strażą aż ku Burgheim nad Renem. Arcy Xzę Jmć kazał nieprzyaciela z St. Georgen aż za gory Pffaffenweiler wyprzyć, które generał Neuendorf już późno w nocy zdobył. Arcy Xzę Jmć postawił tam swą przednią straż, główna armia stanęła obozem pod St. Georgen, a sam założył swoją główną kwaterę w Freyburgu. — Generał Devay zaszedł z przednią strażą F. Z. M. Latour aż do Wasenweiler, i wyparty nieprzyaciela z Merdingen i Mengen, zabrawszy mu 13 napełnionych amunicją wozow i 10 niewolnika, złączył się z przednią strażą Arcy Xcia Jmć. Pułkownika Nostitz wystął F. Z. M. Latour z 4 dywizjami piechoty i 5 szwadronami iazdy na góry tak nazwane Kaiserstuhls, tak dla utrzymania komunikacyi z F. M. L. Xciem Fürstenberg, iako też dla okrycia go w jego marszu ku Burkheim z boku. — W nocy odebrał Arcy Xzę Jmć rapport, iż nieprzyjaciel cofnął się w 10,000 ludzi najwięcej piechoty pod Breisach za Ren; zapalił sam zaraz most i puścił w wodę. Większa część jego armii cofa się drogą ku Hünegén. Arcy Xzę Jmć zachowuje sobie na inny raz doniesić po imieniu tych officyerów, którzy sobie od swych generałow na pochwałę zastużyli.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E S R Z O D Ę D N I A 9. L I S T O P A D A 1796.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Jego Cefs. Krol. Mości pełnomocney zachodney Galicyi nadworney Kommissyi.
*Zakazzie się w wozenie zagranicznych lakierowanych szczotek i lakierowanych deszczu-
 tek do szczotek.*

Stosownie do naywyższego nadwornego dekretu pod dniem 6go miesiąca zakazu-
 je się powszechnie w wozenie zagranicznych lakierowanych deszczutek do szczotek,
 jako też lakierowanemi deszczkami opatrzonych zagranicznych szczotek. W Krako-
 wie dnia 22 Października 1796.

*Jan Wactaw, Baron de Margelik,
 J. C. K. Apostolski Mosci
 pełnomocny Kommissarz.*

Fidelis Ergelet.

Z Paryża d. 18 Października.

Dyrektoryat posłał radzie 500 z oka-
 zy szczęśliwie okończonego cofania jena-
 rata Moreau w Szwabii, następujące posel-
 stwo: "Obywatele Prawodawcy! Dyrek-
 toryat spieszy się donieść wam o wojsko-
 wym działaniu na granicach wschodnich.
 To było nayznacznieyszym w ciągu tej
 kampanii, i pomyślność jego mogła tylko
 ugruntować liczne zwycięstwa naszych ar-
 mii nad Renem, i zadecydować ostatecz-
 nie, przy kim na koniec zostanie korzyść i
 owoce tylu nateżeń. Armia Renu i Moze-
 li, która przez cofnięcie się Jourdana, zo-
 stała w ten czas kiedy przed bramami Mün-
 chen stała, odsłonioną, a potem ze wszy-
 stkich stron zamkniętą, powróciła w nay-
 większym porządku nad Ren. Nie tylko iż
 nie dała się ostabić, ale i owszem w każ-
 dey okazyi dała się we znaki nieprzyacie-

lowi, i po świetnym zwycięztwie pod Schuf-
 senried, przerznięta się przez Freyburg we
 2 kolumny ku Hünegen. Gdy takim sposo-
 bem przepędziła całą kampanią o chlebie
 nieprzyaciela, gdy prawie niemal wszyst-
 kie Xiążęta Rzeszy od koalicji oderwała,
 i wtargnięcie do Włoch przez swą skutecz-
 ną dywersyą ułatwiła, zostaje ieszcze pa-
 nią Brysgawii, wszystkich mostów Reń-
 kich i dróg, które do kraiu nieprzyaciels-
 kiego prowadzą. Potomność policzy to
 pamiętne cofnięcie pomiędzy naypiękniey-
 sze działania, które mogły kiedy być wy-
 konane. Czyni armii Renu i Mozeli i iey
 roztropnemu jenerałowi naywiększy honor.
 Nieprzyaciela znajduje się w swych hazar-
 dowych poruszeniach, tak rozrzucony,
 iż sobie możemy podchlebiać odniesienia ie-
 szcze nowych korzyści.

*Podpisano Lareveiller Lepaux
 prezydent,*

Z Paryża d. 20. Października.

Admirał Villaret Joyeuse, będzie naszą w Brest flotę kommanderował, która zda się iż jest do takis ważuey wyprawy przeznaczona, ale to jeszcze w wielkim sekrecie zostaje. Okręty bierą na 6 miesięcy żywności. — D. 27 września wysła z Kadyx Hiszpańska eskadra o 14 liniowych okrętów, 12 fregat, 4 korwet i 4 szebek na morze. Mówią iż się z 12 innymi okrętami i 8 fregatami w Kartagena złączy, dla odpędzenia Anglików z okolic Tulonu, i zaprzeczenia im panowania na śródziemnym morzu, które sobie od dawnego czasu przywłaszczyli. — W Baion mieli d. 10 października wiadomość, iż zerwanie pokoju między Hiszpanią i Anglią nastąpiło aktualnie, poczym zaraz poszły towary w górę. Potwierdzenia tej nowiny potrzeba jeszcze oczekiwać.

List generała dywizyjnego Berthier do dyrektoryatu, z głównej kwatery Medyolanu d. 20 wandemier (11 października)

Mam honor wam dziennik armii przesłać; wyczytacie z niego, iż najpierwsza wycieczka, którą generał Wurmser z Mantui uczynił, nie była dla niego pomyslna.

Podpisano *Berthier*.

Dziennik Włoskiej armii. Z Medyolanu d. 17 wandemier (8 października)

Nieprzyjaciel będąc niespokojny, żeśmy mytny zapalili, które między nami i cytadellą stały, uczynił wycieczkę, dla przysposobienia sobie drzewa i furażów. Przyszedł drogą od cytadelli do Soave, i atakował zamek Prada, którego wódz batalionu Dalons w 300 ludzi 69 brygady bronił. Przybywszy mu batalion 11 półbrygady na pomoc z 1 armatą, został nieprzyjaciel zmieszany i aż przed samą cytadellę ścigany. Republikanie zabrali mu około 200 ludzi w niewolę 15 zabili i 15 koni. Ze strony Francuzów było kilku ludzi ranionych. — Pomiędzy officyerami, którzy się dystyngwowali, zasługuje obywatel Magne kapitan od 69 półbrygady byź wspomnianem, który z małym oddziałem swej brygady zabrał 117 ludzi w niewolę.

Podpisano *Berthier*.

List generała Moreau do Dyrektoryatu, z głównej kwatery Freyburga d. 21 wandemier (15 października.)

Obywatele Dyrektorowie! Męstwo armii wyprowadziło ją z krytycznego położenia w którym się znajdowała. Gdy pod Schwartzwalden zostaliśmy od nieprzyjaciela otoczeni, który nam przeyscia przez ciasne wąwozy zabronił; gdy Arcy Xcie Karól szedł nam z częścią swej armii z przodu i groził z burzeniem mostów na Renie, musieliśmy sobie więc przez rozmaite tęgie obroty otwierać drogę; zwycięstwo pod Biberach nie było dostateczne dla ułatwienia nam marszu. — Około 25,000 ludzi pod generałem Petrasch i Nauendorf, opanowali położenia pod Rothweil, Villingen, Donaueschingen i Neustadt-Waldshut, a nawet i Waldstätte były od Austriackich wojsk i zbroynych chłopówosadzone. Widzicie żąd, iż nam przecięto wszelką komunikacyą; i to nam tym więcej dokuczalo, żeśmy niemogli ani wiadomości do Francyi przesłać, ani ztamtąd odebrać. — Ja zacząłem od otwarcia sobie drogi przez Waldstätte; półbrygady, która amunicyą, ranionych i chorych transportowała, otwarła ją niedoznawszy bardzo wielkiej trudności. — Ta część armii, która nie była potrzebna do wstrzymania generała Latour, ponieważ ten przyszedłszy do siebie po odniesionej klęsce pod Biberach, nie przestawał na nas nacierać, poszła do Rothweil i Villingen, i po różnych zwałych utarczkach wypatliłmy nieprzyjaciela ztamtąd, gdzie cokolwiek artylleryi i 300 brańców zdobyliśmy. — Pozostały nam się tedy jeszcze ciasne wąwozy Schwarzwaldes do przeparcia. Szrodek armii wystąpił z linii, dla atakowania skutecznie nieprzyjacielskie korpus, które w Höllenthal stało; okropny wąż dla przechodu armii, ponieważ się ta dolina na kilka mil między 2 skałami, które ledwie na 8 - 10 sażni rozpadnione są, rozszerza. — Waleczność wojsk przebyła te trudności. Nieprzyjaciel został ze stratą 1 armaty i 100 niewolnika wyparty, a d. 12 października, stanął szrodek armii przed Freyburgiem. Oddziały Arcy Xcia Karola, były już aż do Alt-breysach zaszyły; nasze wojska

z tamąd wyparły i 80 niewolnika zabrały, któreśmy, im i z eskortą nazad odbili. — Prawe i lewe skrzydła armii, które się były dla wstrzymania jeneratów Latour, Petrasch i Nauendorf złączyły, przeciągły przez Walsztadte d. 13, 14 i 15 października bez najmniejszej straty. Ekwipażę, i transporty przeszły także bez przeszkody pod zastoną prawego skrzydła. I ta armia, z którą się nieprzyjaciel chęłpił, iż całą w niewolą zabierze, grozi teraz iemu samemu nowym atakiem, i zrobiwszy 100 mil marszu, bez najmniejszej straty, i w samym tym marszu zabrawszy nieprzyjacielowi 18 armat, 2 sztandary i około 7000 niewolnika, między którymi jest 80 oficyerów, przychodzi nazad dla okrycia granic. — Pośyłam wam te krótkie wiadomości, dla zakończenia waszey troskliwości; ale winienem waleczney armii, którą mam honor komenderować zdać obszerniejsze raporta o licznych potyczkach, które stoczyła; o cierpliwości i spokojnem mężtwie, które w najtrudniejszych okolicznościach ciągle zachowała; o poświęceniu się, z jakim niedostatek żywności znosiła, któryśkim w okropnych okolicach, przez któreśmy przechodzili, doznawać musieli. Wszystkie korpusa dystyngwowały się, a oficyerowie nieprzestawali dawać dowodów swego mężstwa i talentów. Różni z nich dokazali walecznych czynów, o których biorę sobie równie za powinność donieść wam.

Podpisano *Moreau*.

Z Grodna d. 27 Października.

Ukaz Jey Imperatorskiej Mości samowładnocy całą Rosyją. Z rządzącego senatu objawia się całemu narodowi.

W imiennym Jey Imperatorskiej Mości ukazie, danym senatowi na dniu 13 niniejszego Mca 7bra, za własnoręcznym Jey Imperatorskiej Mości podpisaniem wyrażono. „W zabezpieczenie i obwarowanie Imperii, dla napełnienia lądowych i morskich sił naszych, rozkazujemy zebrać z pięciu set dusz po pięciu rekrutów z wszystkich tych Gubernii, z których w przeszłym 1795 roku, takowe zebranie było uczynione, równie też i z Gubernii Wileńskiej i Sto-

nimskiej stosując się we wszystkim do ukazow naszych wydanych 1776 września 19 1795 lat październik 6 i 12 dniow, zaczynając takowe nabieranie z 15 października, tak, ażeby do 1. stycznia 1797 R. mogło być ukończonym. Względem zaś zyskania pieniędzmi z kupiectwa za każdego rekruta po pięć set rubli, postępować stosownie do ukazu pod dniem 3 maja 1793 roku wydanego. — Rządzący senat postanowił: ażeby o tym naborze w całym państwie było wiadomo, i wszyscy ci, którzy stawić rekruta powinni, ku wykonaniu takowego najwyższego Jey Imperatorskiej Mości rozkazu przysposobili się, ogłosić przez drekwane ukazy, co niniejszym i uskutecznią się.

Drukowany w Sankt-Peterzbugu przy senacie września 14 dnia 1796 roku.

Stosownie do tego, wyszedł uniwersał Wileńskiego i Stommskiego jenerała Gubernatora Xiążęcia Repnina, zawierający postanowienie, podług którego powyższy ukaz ma być uskutecziony. — Wyszedł także od tegoż jeneralnego Gubernatora d. 13. t. m. uniwersał zwolywający szlachtę na otwarcie Gubernii d. 20 Listopada R. b. do Wilna.

Z Hagi d. 22 Października.

Zbliżamy się coraz bardziej, do intesfującego tak naszą rozplitę jak i mocarstwa zagraniczne momentu, w którym deputacya wyznaczona do przygotowania planu nowej naszej konstytucyi, pracę swoją ma zakończyć. Wiadomo jest, że dzień 1 Listopada był na to wyznaczony, i że z tą pracą pospieszono stosownie do czynionych w tej mierze kilkokrotnie próżności, od znajdującego się tu posta Francuzkiego. — Onegdaj czytano depeszę Beur novilla, w ktorey doноси, że armia jego jest w stanie działania zaczepnie i posuęcia się dalej. — Doniesiono także zgromadze, że panujący Xże Brunświcki, dla stałości zdrowia złożył kommendę woysk demerkacyjnych i że jenerał Hannowerski Wallmoden obiał na miejscu jego kommendę.

Z Rzymu d. 6 Października.

Papież rozesał do wszystkich dwo-

row katolickich swoy manifest, ktorym uwiadomia ich, ozasztych między nim i Francją negocyacyach pokoju. Wzywa wszystkich katolickich monarchow, aby się z nim do bronienia religii łączyli. Wydał zaraz i deklaracyą do swych poddanych, w której oznaymuie iż przedsięwziął zawiesić do dalszego czasu dopełnienie zawartych w zawieszeniu broni z Francuzami warunkow. "Miłość pokoju J. Świętobliwości, pisze w tęj deklaracyi, jest wiadoma; starał się z naywiększymi ofiarami utrzymać spokoyność swych kochanych poddanych; ale kiedy Francuzi przeciwnie w tęj mierze postępują, niechce J. Świętobliwość zostawiać otworem swych krajów. W przypadku gdyby Francuzi w granice jego państwa w kroczyli, umyślił im J. S. odpor uczynić, i niewątpi iż jego poddanię zagrzani miłością religii, odeprą mężnie wszystkie nieprzyjacielskie ataki. J. S. wzywa wszystkich biskupow, magistraty &c. do zachęcenia ludu do brania oręża, a w nagły potrzebie, aby kazali i na gwałt uderzyć. Biskupi zas sami, nieprzestaną Boga błagać aby bronił S. religii i sprawy wiernych &c., — Nawet i statui, które już były dla Francuzow zapakowane, zostały nazad odpakowane. Do wszystkich granicznych fortec wychodzą woyska.

Z Medyolanu d. 10. Października.

Jenerał Buonaparte, napisał do synatu Bonońskiego list, z okazji przesłanego mu wydanego w Rzymie manifestu, w którym między innym mowi: "Manifest, ktorycie mi przysłali nie jest podpisany; rzuciem tedy iż nie jest od Papieża, ale od iakiegoś nieprzyjaciela religii wydany. Bieda tym, którzy ściągają na siebie i zemstę Francukiej armii! Bieda Rawennie, Faenza i Rimini, które tak często błądzą! Te

miasta uchybiają winnego szacunku zwyciężkiej armii. Panowanie zwodnicstwa musi ustać, a wolność zostanie panem jedney części Włoch. Już nadszedł moment, w którym Włochy zaiasnają z chwałą po między mocnymi potęncyami. Lombardia, Bononia, Modena, Reggio, Ferrara, a może i Romania, staną się kiedyś dziwem Europy. Spieszcie się do broni! Wolna część Włoch jest ludna i bogata, niech zdrzą nieprzyjaciela waszey wolności i praw. Niepuszczę was z oka; republikanie pokażą wam drogę do zwycięstwa. Nauczcie się z niemi zwyciężać; ja prowadzę wasze bataliony, a szczęście dziełem będzie szczęścia waszego. Powiedziecie nierozsądnym, którzy się osmielają za nic ważyć gniew ludu Francuzkiego, że lud ten szanuje narody i religią; ale że jest straszny iak Anioł wytopiciel, dla pysznego, który nim wzgardzi."

Z Medyolanu d. 11. Października.

Jenerał Buonaparte, oznaymił swoją odezwą iż zawieszenie broni z Xciem Modeny jest zerwane. Kommissarz Garrau rozkazał żeby tamteyszy rząd uważać za zniesiony. Rada z 27 osób ma tym czasem zarządzać krajem i proponować odmiany. Tymczasowo będą zachowane dawne ustawy i zwyczaje: Religia i własność nienaruszone mają zostać. Wszystkie akta będą w imieniu rzeczypospolitey Francuzkiej wydawane. — Wszyscy tuteysy mieszkańcy mający nad 17 lat, są obowiązani pod karą piędzną! do służby woyskowej. — Tu teysze pisma zapewniają, iż w Mantui brakuie świeżego mięsa i muszą już końskie mięso iadać. — Słychać iż nieprzyjacielskie kroki, między rzeczpospolitą i Papieżem w krotce nastąpią.

D O N I E S I E N I E.

Podaje się publiczności do wiadomości iż na dniu 12 miesiąca listopada roku 1796 w Ratuszu Krakowskim o godzinie zgiey po południu odprawiać się będzie Kamienicy Antoniego Giegenbaura dziecney w Krakowie w ulicy S. Jana pod Nrem 493 stojący z gruntem zł. p. 8770 szacowancy przedarzy odprawiać się będzie licytacya; kto by sobie życzył kupić niech się w wyznaczonych czasie i miejscu znajduie.

J. C. K. Mci pełnomocna naddworna Kommissya podaje każdemu do wiadomości, iż Czopowe w Miasteczku, Wizimierzycach, na d. 1 Grudniu r. 6. w J.K.M. Cyrknie Radomskim przez publiczną licytacyą w aręde puszczone będzie. W Krakowie d. 5. listopada 1796 roku.